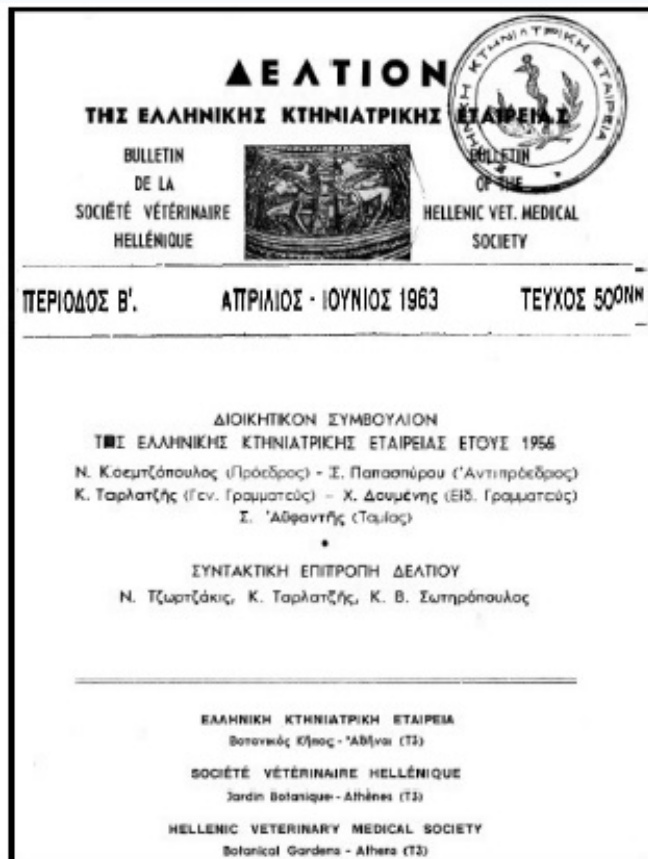

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

No 2 (1963)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.18665](https://doi.org/10.12681/jhvms.18665)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1963). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, (2), 128–129.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.18665>

R E S U M É**CONTRIBUTION A L'IMMUNIZATION ACTIVE DES MOUTONS
CONTRE LA MAMMITE STAPHYLOCOCCIQUE**

P a r

C. TARLATZIS, EFT. STOFOROS et AD. FRANGOPOULOS

Devant les difficultés quasi insurmontables d'un traitement efficace de la mammite staphylococcique de la vache, les recherches se sont orientées depuis quelque temps déjà vers la prévention de cette maladie par le moyen de la vaccination spécifique.

Ainsi, après Ramon, Richou, Holstein, Thieulin et autres auteurs Français, les chercheurs Américains Slanetz, Bartley et Allen ont concentré leurs efforts à la préparation d'un vaccin capable de conférer à la vache laitière un degré de protection suffisante contre l'affection précitée.

Desireux de leur côté de contribuer à la lutte contre le même genre de mammite chez le mouton, les auteurs de la présente étude ont appliqué le vaccin de Slanetz (*Staphylococcus Aureus* Toxoid, Slanetz Strain 7) et ont obtenu un degré considérable d'immunité, prouvée par une résistance accrue des moutons vaccinés à l'égard des *Staphylocoques*.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ORGANISATION MONDIALE DE LA SANTE. Serie de rapports techniques No 241/1962. Δευτέρα ανακοίνωσις τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἐμπειρογνομόνων τοῦ FAO/OMS ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν κρεάτων.

Ἡ μικτὴ Ἐπιτροπὴ Ἐμπειρογνομόνων τοῦ FAO/OMS ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν κρεάτων, εἰς τὴν δευτέραν αὐτῆς ανακοίνωσιν, ἀσχολεῖται ἐπὶ τῶν αἰτίων τῶν τροφικῶν δηλητηριάσεων τῶν προκαλουμένων, εἰς διαφόρους ὑπαναπτύκτους χώρας, ἐκ τοῦ κρέατος καὶ τῶν ὑποπροϊόντων αὐτοῦ.

Ἀρχικῶς παρατίθεται πίναξ, ἐμφαίνων τὰς κυριωτέρας νόσους, ἅσιν δύνανται νὰ μεταδώσουν τὰ κρέατα ὡς καὶ μίαν γενικὴν ταξινομήσιν τῶν λοιμώξεων ὡς καὶ τῶν τροφικῶν δηλητηριάσεων. Ἐν συνεχείᾳ ἐκτίθενται αἱ νέαι μέθοδοι κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν σφαγείων. Ἐξ ἄλλου ὑποδεικνύει ποικίλους τρόπους διαγνώσεως διαφορῶν μολυσματικῶν νόσων, κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις, αἵτινες λαμβάνουν χώραν πρὸ καὶ μετὰ τὴν σφαγὴν. Ἀσχολεῖται ἐπίσης ἐπὶ τῶν τηρητέων ὄρων διὰ τὴν ψύξιν καὶ μεταφορὰν τῶν κρεάτων, τῶν κανονισμῶν ὑγιεινῆς, οἵτινες δεόν νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὰ κρεοπωλεῖα. Προσέτι δέ, μετὰ τὴν συμβολὴν τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν κρεάτων.

Ἡ ὑγιεινὴ ἐλέγχου κρεάτων τῶν πουλερικῶν, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον τμήμα τῆς ἀνακοινώσεως. Ἔτερα ἀντικείμενα ἀπασχολήσαντα τὴν Ἐπιτροπὴν εἶναι τὰ ἑξῆς: Ὁ καταρτισμὸς Ἐπιθεωρητῶν κρεάτων, αἱ μολύνσεις ὑπὸ ραδιενεργῶν στοιχείων καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν κρεάτων. Ἐν κατακλείδι δίδονται συστάσεις συντηρήσεως τῶν κρεάτων καὶ ὑποπροϊόντων, ὡς καὶ τῶν πουλερικῶν.

Σ. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ

GORDON, H. MC L. : **Ἡ θιαμπενταζόλη: ἕν ἀποτελεσματικώτατον ἀνθελμινθικὸν διὰ τὰ πρόβατα.** (Thiabendazole: A highly effective Anthelmintic for sheep). *Nature*, 1961, 191, 1409—1410.

Ἡ θιαμπενταζόλη ἐχορηγήθη εἰς μίαν μόνον δόσιν ἐκ 50 mg/kg ζῶντος βάρους εἰς τὰ πρόβατα, τόσον εἰς ἐργαστηριακὰ πειράματα ὅσον καὶ ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ ἀπεδείχθη ὡς ἔχουσα ὑψηλὴν ἀνθελμινθικὴν ἐνέργειαν ἐναντίον τῶν κάτωθι ἐντερικῶν παρασίτων: *Haemonchus contortus*, *Ostertagia*, *Trichostrongylus*, *Cooperia curticei*, *Nematodirus*, *Oesophagostomum venulosum*, *Oes. columbianum* καὶ *Chabertia ovina*. Οὐδεμίαν ἐνέργειαν εἶχεν ἐπὶ τῶν *Trichuris*.

Ἡ ἀνθελμινθικὴ δρασὶς τῆς χημειοθεραπευτικῆς ταύτης οὐσίας εἰς σειρὰν πειραμάτων ἐπὶ ἐνσταυλιζομένων προβάτων, ἐξετιμήθη τόσον διὰ συνεχῶν καταμετρήσεων τῶν ὠν τῶν παρασίτων κατὰ γραμμάριον κοπράνων, ὅσον καὶ διὰ τῆς καταμετρήσεως αὐτῶν τούτων τῶν παρασίτων κατὰ τὴν σφαγὴν τῶν μαρτύρων καὶ τῶν θεραπευθέντων ζῶων. Οὕτω, τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων τούτων ἀπέδειξαν ὅτι ἡ θιαμπενταζόλη ἔχει «ἀξιοσημείωτον θεραπευτικὴν ἐνέργειαν».

Εἰς ἄλλην σειρὰν πειραμάτων, λαβόντων χώραν ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ φαρμάκου τούτου ἐβασίσθη ἐπὶ τῆς μετρήσεως τῶν ὠν κατὰ γραμμάριον κοπράνων καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν προνυμφῶν τῶν παρασίτων διὰ κοπροκαλλιέργειῶν. Εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, δύο ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς θιαμπενταζόλης, ἡ μὲν ἐξέτασις τῶν κοπράνων δὲν ἀπέδειξε τὴν ὑπαρξίν τῶν ὠν, αἱ δὲ γενόμεναι κοπροκαλλιέργειαι παρέμειναν ἀρνητικαὶ ὡς πρὸς τὰς προνύμφας. Αἱ μεταθεραπευτικῶς γενόμεναι συχναὶ καταμετρήσεις τῶν ὠν παρέμενον ἢ ἀρνητικαὶ ἢ εἰς πολὺ χαμηλὰ ἐπίπεδα ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν τῶν ὠν, ἀποδεικνύουσαι οὕτω ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς θεραπείας κατεστράφησαν καὶ ἅπασαι αἱ ἄωροι παρασιτικά μορφά.

Τέλος, ἕτερον πείραμα ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας, συμπεριέλαβεν ὀμάδας ἐκ 50 ἀμνῶν ἐκάστη, ληφθέντων εἰς τὴν τύχην ἐκ παρασιτωμένου ποιμνίου. Εἰς τὴν πρώτην ὀμάδα ἐχορηγήθη θεραπευτικῶς φαινοθειαζίνη, εἰς τὴν δευτέραν θιαμπενταζόλη ἢ τρίτη ἀπέτελεσε τὴν ὀμάδα τῶν μαρτύρων. Ἄπαντες οἱ ἀμνοὶ ἀφέθησαν εἰς τὴν βοσκήν πρὸς πάχυνσιν. Ἐκ τούτων, ἐνῶ τὰ 68% ἐκ τῶν λαβόντων τὴν θιαμπενταζόλην εἶχον βάρους 70 λιβρῶν ἢ καὶ περισσοτέρων εἰς ἡλικίαν 4 1/2 μηνῶν, μόνον τὰ 44% τῶν λαβόντων φαινοθειαζίνη καὶ τὰ 36% ἐκ τῶν μαρτύρων ἔφθασαν τὸ αὐτὸ βάρους εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν.

II. N. A.